

Innst. S. nr. 74

(2001-2002)

Innstilling fra justiskomiteen om billighetserstatning av statskassen

St.prp. nr. 30 (2001-2002)

Til Stortinget

1. INNLEDNING

I proposisjonen fremmes 130 klagesaker om billighetserstatning. Av de 130 klagesakene i proposisjonen, ble de 124 første fremmet i St.prp. nr. 87 (2000-2001). Denne ble ikke tatt opp til behandling etter stortingsvalget, og klagesakene fremmes nå på nytt i St.prp. nr. 30 (2001-2002).

I retningslinjene for behandling av billighetserstatnings saker som ble vedtatt av Stortinget 26. oktober 1999 og trådte i kraft 20. november 1999, ble klageretten over vedtak fattet av Billighetserstatningsutvalget opphevet. Klagene som fremmes i denne proposisjonen ble fremsatt for Justisdepartementet før 20. november 1999.

2. BILLIGHETSERSTATNINGsutvalgets ARBEID

Etter redegjørelsen for Billighetserstatningsutvalgets arbeid inntatt i St.prp. nr. 35 (2000-2001), har utvalget behandlet til sammen 257 saker. Det er innvilget billighetserstatning i 170 av sakene med til sammen kr 16 845 000. Erstatningsutbetalingene i de enkelte sakene ligger mellom kr 30 000 og kr 200 000.

Etter at St.prp. nr. 87 (2000-2001) ble fremmet, har Billighetserstatningsutvalget behandlet 233 saker. Utvalget har gitt erstatning i 109 av sakene med til sammen kr 9 580 000. Erstatningen for de søknadene som er innvilget, ligger mellom kr 30 000 og kr 200 000.

3. KLAGESAKER

3.1 Innledning

Det redegjøres for sak nr. 1 til 124 i St.prp. nr. 87 (2000-2001), mens sak nr. 125 til 130 er omtalt i St.prp.

nr. 30 (2001-2002). I sak nr. 1 og sak nr. 113 gis enkelte tilleggsopplysninger i St.prp. nr. 30 (2001-2002).

En vesentlig del av sakene gjelder søknader fra personer med samisk bakgrunn som har søkt om erstatning for mangelfull skolegang under krigen. Klagene er i hovedsak identisk utformet. Det anføres at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk. Fornorskningspolitikken har satt dype spor og påført det samiske folk store lidelser. Denne politikken verken kan eller bør forsvares i ettertid. Det anføres at fornorskningspolitikken satte samene i en særstilling, særlig fordi politikken var rettet mot et helt folk. Målet var at det samiske folk skulle opphøre å eksistere. Undertrykkelsen av det samiske folk har spilt en sentral rolle i utviklingen av de folkerettslige regler for beskyttelse av urfolk og minoriteter.

Komiteen viser til at Stortinget ved behandlingen av Innst. S. nr. 220 (1999-2000) bevilget 75 mill. kroner til et fond som en kollektiv erstatning for de skadene og den urett som fornorskningspolitikken har påført det samiske folk. Komiteen mener Stortinget ved dette har tatt et oppgjør med fornorskningspolitikken, og komiteens tilråding i den enkelte sak har tatt utgangspunkt i dette.

3.2 De enkelte klagesakene

Sak nr. 1

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig. Søkeren anfører å ha fått to års skolegang under krigen som følge av at X skole var stengt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Søkeren hadde uansett ikke kommet verre ut enn andre i samme situasjon, og departementet fant ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning. Justisde-

partementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det bl.a. at befolkningen i Finnmark, og særlig samene, ble svært hardt rammet av krigen. Det vises også til den harde fornorskningspolitikken som ble ført og som ledet til at søker ikke fullførte ordinær skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at etter fast praksis danner verken krigen eller fornorskningspolitikken grunnlag for billighetserstatning, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Av St.prp. nr. 30 (2001-2002) fremgår at Justisdepartementet etter at St.prp. nr. 87 (2000-2001) ble fremmet, har mottatt et brev fra søkeren som mener saksbehandlingen i Utdannings- og forskningsdepartementet inneholder opplagte feil. Justisdepartementet kan ikke se at brevet inneholder ny informasjon i saken og har oversendt det til Stortinget som tilleggsinformasjon.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 2

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har vært uten skoletilbud i inntil 3 år i den perioden han var i opplæringspliktig alder. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning, og at det opplæringstilbudet søker fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fastholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 3

NN, født 1935, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var finsk/kvensk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må

vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 4

NN, født 1935, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk og dansk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 2 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 5

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 2 års skolegang som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning, og at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 6

NN, født 1935, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 2 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 7

NN, født 1928, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker anfører at han på grunn av sykdom ikke begynte på skolen før i 1939. Det er videre anført at han ikke lærte å lese eller skrive norsk på skolen. Han var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker hadde tapt ca. 4 års skolegang, hvorav ett år som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 8

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. ver-

denskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 9

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har vært uten skoletilbud i inntil 2 år som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant således ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 10

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 1 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 11

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 4 års skolegang som følge av krigen og ytterligere to år ved ikke å benytte skoletilbudet som ble gitt fra 1938 til 1940. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 12

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant således ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 13

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 5 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at

tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant således ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt.3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 14

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 6 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 15

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 5 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 16

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 5 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 17

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker manglet skoletilbud i minst 1 år som følge av krigen, og at han rent faktisk kan ha tapt ytterligere skolegang som følge av krigssituasjonen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 18

NN, født 1925, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har hatt skoletilbud hele den periode hun var i opplæringspliktig alder. Det ble vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 19

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at det tap av skolegang søker har lidt, synes å skyldes 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 20

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon

med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 21

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av krigen og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt ett års skolegang som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 22

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 6 års skolegang, hvorav inntil fire skoleår som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 23

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker hadde skoletilbud da han var i opplæringspliktig alder, og at han derfor ikke har tapt skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det ble vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 24

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt rundt 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant således ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 25

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker manglet skoletilbud som følge av 2. verdenskrig i drøyt ett år i den perioden han var i skolepliktig alder. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 26

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 27

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Han var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker hadde tapt inntil 4 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet sluttet seg til denne vurderingen. Billighetserstatningsutvalget fant at uttalelsen om at søker hadde tapt fire års skolegang var misvisende idet søkeren hadde et reelt undervisningstilbud på to år under krigen, og ikke har benyttet etterskoleringsstilbudet etter krigen. Billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 28

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 5 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 29

NN, født 1926, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker gikk på skolen i 5 år frem til 1940, og at hans tap av skolegang ikke kan skyldes 2. verdenskrig. Det ble videre vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 30

NN, født 1935, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 2 års skolegang og at dette synes å skyldes 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir

grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 31

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang på bakgrunn av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil fire års skolegang, hvorav inntil 3 år som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 32

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 33

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var finsk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 5 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 34

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 35

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. ver-

denskrig og fornorskningpolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 3 år som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningpolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 36

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker fikk avbrutt sin skolegang av krigen og gikk 1 år på skolen i 1939/1940. Søker har videre gått på skole i 1945/1946. Det følger av fast praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker at feilaktige opplysninger er lagt til grunn for vurderingen av hennes søknad, at hun fikk mindre skolegang enn det som er blitt lagt til grunn, og at hun aldri ble gjort kjent med at det var skoletilbud under krigen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 37

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningpolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det ble vist til at det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning, og at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningpolitikken. Departementet

fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 38

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningpolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt ca. 5 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningpolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 39

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av krigen og fornorskningpolitikken.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning, og fant ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 40

NN, født 1926, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søker er samisk-talende.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker ikke kan ha tapt skolegang som følge av krigen eller manglende skoletilbud, og fant derfor ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 41

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 6 skoleår, hvorav to skoleår som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 42

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av krigen samt fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 2 års skolegang på grunn av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskingspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 43

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har vært uten skoletilbud i inntil 1 år. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant derfor ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 44

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha manglet skoletilbud i 1 år. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 45

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskingspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 6 års skolegang,

hvorav inntil 2 år på grunn av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 46

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 1 års skolegang som følge av krigen. Det ble vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 47

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt skoleår som følge av krigen, samt tre års skolegang som følge av sykdom. Departementet kunne ikke se at søker hadde kommet verre ut enn andre i samme situasjon, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 48

NN, født 1927, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt deler av 1. skoleår som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 49

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker ikke kan ha tapt skolegang som følge av krigen idet det var skoletilbud der søker var hjemmehørende i hele den perioden søker var i opplæringspliktig alder. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 50

NN, født 1926, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker hadde skoletilbud i hele den perioden hun var i opplæringspliktig alder. Det ble videre vist til

at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningsspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 51

NN, født 1928, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningsspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt 1 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningsspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 52

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningsspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har gått på skole i minst 6 år, og at hun derfor ikke har tapt vesentlig skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningsspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 53

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningsspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har gått på skole i 7 år. Det ble vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningsspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 54

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningsspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har fått den undervisning hun hadde krav på. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningsspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 55

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningsspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker ikke kan ha tapt skolegang som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang

som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 56

NN, født 1927, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søkerens hjemsted lå slik til at det var vanskelig for ham å komme til skolen om høsten og våren.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at det var fullt skoletilbud der søker var hjemmehørende i hele den perioden søker var i opplæringspliktig alder. Det ble videre vist til at det etter dagjeldende lovgivning ikke var noen plikt for skolen til å tilrettelegge spesialundervisning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 57

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 1 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 58

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang på grunn av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har gått på skole i 7 år. Det ble vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 59

NN, født 1928, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søkers morsmål var kvensk/finsk, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det ble vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 60

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har fått inntil 6 års skolegang. Det ble

vist til at det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 61

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 1 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det opplæringstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 62

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har fått 7 års skolegang. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 63

NN, født 1940, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 1 års skolegang. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 64

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har fått den skolegangen hun hadde krav på. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 65

NN, født 1926, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk, og han hadde derfor lite utbytte av undervisningen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har hatt skoletilbud i hele den perioden han var i opplæringspliktig alder. Det opplæringsstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 66

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har vært uten skoletilbud i 1 år mens han var i opplæringspliktig alder. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant således ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 67

NN, født 1928, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning, og det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 68

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 1 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 69

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt ca. 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 70

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 6 års skolegang, hvorav inntil 3 år på grunn av krigen, og at søkerens eventuelle tap av skolegang før krigen ikke kan skyldes manglende skoletilbud. Det følger av praksis at tap

av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 71

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at det var ubestridt at søker har fått undervisning i 6 år. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 72

NN, født 1923, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 3 års skolegang, men at dette ikke skyldes manglende tilbud. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 73

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt rundt 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 74

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt rundt 1 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 75

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 4 års skolegang som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant således ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 76

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 3 års skolegang som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 77

NN, født 1929, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 78

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. ver-

denskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 5 års skolegang, hvorav 4 skoleår som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 79

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 80

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 3 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søke-

ren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 81

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 82

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har 7 års skolegang og derfor har fullført grunnskolen. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 83

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 2 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 84

NN, født 1927, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søkers eventuelle tap av skolegang ikke skyldes krig eller gjenreisning. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 85

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Hun var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt inntil 6 års skolegang som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet hun fikk må

vrurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 86

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Hun var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 4 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 87

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 2 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet han fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 88

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Han var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker fikk skolegang i minst 5 år til sammen. Det ble vist til at svært mange skoler holdt stengt fra krigsutbruddet, og at det også senere i krigsårene stadig var skoler som måtte stenge i kortere eller lengre perioder. Det opplæringstilbudet søkeren fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 89

NN, født 1927, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Hun var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt et skoleår som følge av krigen. Det undervisningstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding, og viser for øvrig til stortingsvedtaket om å etablere "et eget fond som en kollektiv erstatning for de skadene og den urett fornorskningspolitikken har påført det samiske folk".

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 90

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har fått undervisning, inkludert framholdsskole, i 6 år. Det opplæringstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med for-

norskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 91

NN, født 1926, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker gikk på skole i 6 år. Det opplæringsstilbudet han fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 92

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker ikke har tapt vesentlig skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 93

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 2 års skolegang. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at vedtaket i saken var basert på feil grunnlag og at søker bare har fått 3 års skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at dersom søker har fått mindre skolegang enn antatt, er bakgrunnen for dette krigstilstanden og dette danner ikke grunnlag for billighetserstatning. Departementet opprettholder sin tidligere vurdering.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 94

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, og idet undervisningen foregikk på norsk, hadde han liten utbytte av denne.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker kan ha tapt 4 års skolegang som følge av krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringsstilbudet han fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det i hovedsak at mangelfull utdanning har ødelagt hans selvfølelse og verdighet og at staten burde ha hjulpet ham i løpet av den tiden han var ung.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet finner ikke grunnlag for å endre den opprinnelige tilråding i saken.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 95

NN, født 1918, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av fornorskningspolitikken. Familiens fattigdom gjorde det dessuten nødvendig for ham å ta del i arbeidet med å

forsørge familien. Han var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det bare kan dokumenteres at søkeren gikk på skole 14 uker i 1932, og at det ikke foreligger andre opplysninger om hans skolegang. Det ble vist til at det opplæringstilbudet han fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 96

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har hatt skoletilbud i 6 år. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Det opplæringstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at skolehuset var okkupert da hun skulle begynne sin skolegang høsten 1944, og at hun dermed ikke fikk startet skolegangen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 97

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunn av tapt skolegang som følge av krigen. Søker anførte videre at som samisk-talende fikk hun et mangelfull undervisningstilbud som følge av fornorskningspolitikken.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at hun kan ha tapt inntil 1 års skolegang som følge av krigen. Undervisningstilbudet hun fikk måtte vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet viste til at det etter fast praksis ikke innvilges billighetserstatning for forhold som skyldes krigen, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at opplysningene om søkers skolegang fra skoleprotokollene er uriktig, og at hun totalt kun har hatt 13 ukers skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at det ikke gis billighetserstatning på grunn av mangler som skyldes krigstilstand.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 98

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunn av mangelfull skolegang på grunn av krigen. Søker fikk lite utbytte av undervisningen fordi den foregikk på norsk, mens hun selv var samisktalende.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker selv anførte at hun hadde skolegang i 3 år fra 1943 til 1949. Søkers opplæringstilbud måtte vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken, og etter fast praksis innvilges ikke billighetserstatning for forhold som skyldes krigen. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det i hovedsak at fornorskningspolitikken har medført store negative konsekvenser for hennes liv.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til Innst. S. nr. 220 (1999-2000) hvoretter Stortinget bevilget 75 mill kroner til et fond som en kollektiv erstatning for de skadene og den urett fornorskningspolitikken har påført det samiske folk. Departementet opprettholder sin tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 99

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av forfrysning på beina og på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken. Søker var samisk-talende, men undervisningen ble holdt på norsk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 2 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning, og at det opplæringstilbudet hun fikk må vurderes ut fra datidens allmenne intensjon med fornorskningspolitikken. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning. Statens helsetilsyn uttalte at søkers forfrysningsskade ikke var dokumentert, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til faginstansenes vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at staten bør påta seg ansvar for tidligere tiders urett overfor det samiske folk, jf. pkt. 3.1.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 100

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning for tapt skolegang som følge av krigen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at ifølge søkers opplysninger, hadde hun mistet 4 års skolegang som følge av at tyskerne rekvirerte skoler i X kommune. Departementet bemerket at det generelt ikke innvilges billighetserstatning for tapt skolegang som følge av krigen, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at manglende dokumentasjon ikke kan lastes søker, og at kravet om at man må ha kommet verre ut enn andre i samme situasjon er urimelig. Videre anføres det at søkers manglende norsk-kunnskaper ville vært avhjulpet med fullverdig skolegang etter datidens regler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 101

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunn av tapt skolegang under 2. verdenskrig, og for å ha fått psykiske lidelser som følge av krigen generelt og arrestasjonen av faren spesielt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet anførte at søker selv oppga å ha gått på skole i til sammen 4 år. Det foreslås ikke opplysninger om at hun var kommet vesentlig dårligere ut enn andre i samme situasjon, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen. Billighetserstatningsutvalget tilføyde at lidelser søker ble påført ved arrestasjonen av faren under krigen heller ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen fastholder søker at hun burde få billighetserstatning for tapt skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 102

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker har hatt skoletilbud i 7 år. Det følger av praksis

at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at søkeren kun har hatt 4 /2 års skolegang. Det var videre svært vanskelig med båt-skyss da tyskerne rekvirerte alle større båter og minela fjorden. I tillegg vises det til at søker var huleboer i 1944 og 1945 som følge av den brente jords taktikk.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at det generelt ikke kan tilrås at søkeren innvilges billighetserstatning som følge av forhold som skyldes krigstilstand.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 103

NN, født 1933, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av krigen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt 2 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 104

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig og fornorskningspolitikken.

Søker anfører at hun tapte 2 års skolegang under krigen. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fant det dokumentert at søker gikk 4. klasse i 1946 og at hun hadde gått 1.-3. klasse før og under krigen. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres bl.a. at søkers foreldre forsøkte å få barna på skole etter 1945, men det var ikke noe tilbud. Det anføres videre at det er urettferdig at andre grupper får erstatning, men ikke samene.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 105

NN, født 1930, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av krigen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at søker har tapt inntil 4 års skolegang som følge av 2. verdenskrig. Det følger av praksis at tap av skolegang som følge av krigen ikke gir grunnlag for billighetserstatning. Departementet fant ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det i hovedsak at staten må ta konsekvensene av forrnorskningpolitikken og de praktiske konsekvensene som ble trukket av denne.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 106

NN, født 1962, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søker har i det vesentlige gått på utenlandsk skole. Søker anførte at forholdene ble lagt dårlig til rette for henne det året hun gikk på norsk skole, og at spørsmål om ekstraundervisning ble avvist av økonomiske årsaker.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte bl.a. at det ikke er dokumentert at undervisningen søker fikk i 9. klasse ikke var god nok, og at selv om denne kunne ha vært bedre kan ikke dette tillegges så stor vekt at det berettiger til billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker i hovedsak at hun hadde store problemer i alle fag som følge av at hun ikke var i stand til å skrive norsk, og at hun omtrent ikke fikk hjelp med dette.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det ikke er dokumentert at skolen avslo anmodningen om ekstra undervisning av økonomiske eller andre grunner, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 107

NN, født 1944, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av feilplassering ved spesialskole og at han i løpet av skolegangen ved x spesialskole var utsatt for grove fysiske avstraffelser.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fant at plasseringen ved x skole var forsvarlig og sannsynligvis den eneste mulige. Departementet fant ikke grunnlag for å ta stilling til søkers klage over fysiske avstraffelser m.m., men viste til Sivilombudsmannens granskning som ikke gir holdepunkter for at barna i dag skulle være utsatt for korporlig straff eller andre over-

grep ved x skole. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen fastholdes at søker var feilplassert ved spesialskole. Han anfører bl.a. at forholdene ved skolen var preget av fysisk mishandling, underernæring og manglende helsetilsyn.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding i saken.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 108

NN, født 1961, har søkt om billighetserstatning fordi han mener han ikke hadde oppnådd slike lese- og skriveferdigheter som han burde hatt etter endt skolegang. Søker mente at plasseringen av ham i spesialskole har medvirket til hans skrive- og lesevaner.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker etter endt 1. klasse ble overført til en interkommunal spesialskole for elever med lærevansker. Etter departementets oppfatning var det all grunn til å tro at søker fikk den lese- og skriveundervisning som var adekvat for ham, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det bl.a. at vedtaket bygger på en feil fremstilling av faktiske forhold, og at tilrettelagt undervisning i liten grad fant sted.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 109

NN, født 1974, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang og forsømmelse av omsorgsansvar.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker har hatt store lærevansker. Fra han var liten og frem til han avsluttet sin obligatoriske skolegang 16 år gammel, har han vært tatt hånd om av skole- og helsepersonell. Departementet anbefalte ikke billighetserstatning.

Barne- og familiedepartementet fant at søker trolig bedre hadde kunnet nyttiggjøre seg sine evner dersom barnevernet hadde plassert søker i et trygt og stabilt fosterhjem, og anbefalte en billighetserstatning på 60 000 kroner.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til dette, og billighetserstatning ble tilkjent med 60 000 kroner.

Klagen gjelder mangelfull skolegang. Det vises til at søker i løpet av sin 9-årige skolegang har vært innom 6

forskjellig skoler, og at han ikke har fått tilpasset et undervisningstilbud slik han hadde krav på.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet finner ikke grunnlag for å endre sin tidligere anbefaling.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 110

NN, født 1943, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av at fylkesmannen skal ha forsømt sin informasjons- og opplysningsplikt i en adopsjons-/arvesak, med det resultat at søker ikke arver etter sin adoptivbror. Det anføres at dersom adoptivbror hadde fått opplyst at det ikke forelå arverettigheter, ville han testamentert sin formue til NN.

Barne- og familiedepartementet viste til at det ikke var mulig å konstatere at fylkesmannen skulle ha gitt mangelfulle opplysninger, og at NN ikke var garantert arv etter adoptivbroren.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at adoptivbroren ville ha testamentert arven til søker dersom han hadde kjent til at NN ellers ikke ville ha arvet ham. Det er i denne forbindelse lagt ved tre erklæringer. Det vises også til at fylkesmannen opptrådte klanderverdig eller iallfall mangelfullt.

Barne- og familiedepartementet mener de fremlagte erklæringene øker sannsynligheten for at brorens vilje var at NN skulle arve ham, men dette faller utenfor vurderingen av om det offentlige har forsømt sin informasjons- og veiledningsplikt. Tidligere tilråding opprettholdes.

Komiteen anbefaler etter en helhetsvurdering av de spesielle omstendighetene i saken at billighetserstatning innvilges med kr 50 000.

Sak nr. 111

NN, født 1944, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av den behandlingen hun fikk under hele oppveksten fra offentlige skoler og sosiale instanser.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at søker ikke kunne anses å ha vært utsatt for mangelfull eller feil behandling av skolemyndigheter eller skolens lærepersonale. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Barne- og familiedepartementet uttalte at det var et paradoks at søkers farmor ble gitt tillatelse til å adoptere søkeren når hun ikke hadde omsorgsevne i forhold til egne barn. Søker burde derfor ha blitt plassert på barnehjem, og vergerådet burde ha grepet inn. Adopsjonsbevillingen ble gitt av Quislings Justisdepartement i en tid hvor vanlig saksbehandling antas ha vært suspendert. Det ble anbefalt billighetserstatning med 150 000 kroner.

Justisdepartementet sluttet seg til fagdepartementenes vurdering.

Billighetserstatningsutvalget uttalte bl.a. at saksdokumentene fra Justisdepartementet viste en helt normal saksbehandling, at departementet hadde lagt avgjørende vekt på slektskapet og på at besteforeldrene hadde hatt barnet hos seg siden fødselen. Utvalgets formann arbeidet med adopsjonssaker i Justisdepartementet i 1950 og var derfor kjent med saksbehandlingen under krigen. På denne bakgrunn mente Billighetserstatningsutvalget at Barne- og familiedepartementets bemerkninger om saksbehandlingen måtte ansees som uholdbare spekulasjoner. Billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker at det må reises spørsmål ved habiliteten til formannen i Billighetserstatningsutvalget. Det ble for øvrig vist til at adoptivmoren ikke hadde tre egne barn som ble fratatt henne slik Utvalget hevder i sin uttalelse, men tolv barn som alle ble fratatt henne.

Billighetserstatningsutvalgets formann uttaler at det her er tale om en gyldig adopsjon etter en helt normal saksbehandling. Det bemerkes at generell kunnskap om et saksområde er ikke grunnlag for inhabilitet.

Barne- og familiedepartementet uttaler at de er enige i at det ikke er begått feil vedrørende de formelle sidene av adopsjonssaken, men fastholder at det er forhold ved barnevernets håndtering av saken som fremstår som kritikkverdig, og opprettholder sin tilråding om billighetserstatning med 150 000 kroner.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 112

NN, født 1940, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang, mangelfull oppfølging fra barnevernet og for sen diagnostisering av svaksynthet.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det ikke er tvilsomt at utbyttet fra skolegangen var svakt, men at kartlegging og hjelp i forbindelse med søkers problemer må sees ut fra situasjonen så kort tid etter krigen. Det ble på denne bakgrunn ikke anbefalt billighetserstatning.

Barne- og familiedepartementet uttalte at det er vanskelig å kritisere barnevernet for søkers problemer når disse hovedsakelig var av skolemessig karakter, og anbefalte ikke billighetserstatning.

Statens helsetilsyn kunne ikke se at tidligere diagnostisering eller annen oppfølging etter operasjonen skulle ha noen innvirkning på søkers mulighet til å følge med på skolen. Det ble ikke anbefalt å yte billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til tidligere instansers vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at søker måtte arbeide fra han var 7 år og at arbeidet medførte psykisk og fysisk belastning. I forhold til mangelfull skolegang burde det offentlige tatt beslutninger som var tilpasset hans situasjon.

Statens helsetilsyn, Statens ungdoms- og adopsjonskontor, og Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder tidligere tilrådinger i saken.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 113

NN, født 1944, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av dårlig behandling i den offentlige forvaltning. Søkers ektefelle er straffedømt for å ha seksuelt misbrukt flere av søkers barn. Søker føler seg trakassert og mistenkeliggjort av det offentlige, og hun har ikke fått den hjelp og støtte av barnevernet som hun har krav på.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor fant at tiltakene som har blitt iverksatt synes å være nødvendige for å hindre at søkers barn led overlast, og at søker selv i stor grad samtykket i barnevernets forskjellige tiltak. På denne bakgrunn ble billighetserstatning ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker bl.a. at den behandlingen hun fikk av sosialkontoret ikke er vurdert. Barnevernet burde ha ansvar for å beskytte sønnen mot faren og ikke gitt tillatelse til besøk og samvær.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor uttaler at barnevernet ikke kan kritiseres for at samvær med faren ble gitt, og finner ikke grunnlag for å endre sin tidligere tilråding.

Av St.prp. nr. 30 (2001-2002) fremgår at den delen av søknaden som gjelder søkerens erfaring med sosialkontoret nå er blitt behandlet av Sosial- og helsedepartementet. Departementet kunne ikke se at sosialtjenestens håndtering av saken kunne gi grunn til å tilråde billighetserstatning.

Søkeren har også nå anført at hennes eksmann skal ha voldtatt henne. Denne delen av saken har Justisdepartementet avvist da den faller innenfor den statlige ordningen om erstatning til voldsofre.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 114

NN, født 1952, har søkt om billighetserstatning fordi han mener han ble ulovlig bortadoptert. Han ble adoptert bort uten biologisk mors samtykke ved at hennes underskrifter er forfalsket på samtykkeerklæringene for adopsjonen.

Barne- og familiedepartementet viste til at departementet ikke hadde kompetanse til å vurdere hvorvidt biologisk mor ba om å få barnet adoptert bort, eller om underskriftene på erklæringene og øvrige dokumenter er falskt påført mot hennes vilje. Spørsmålet om gyldigheten av adopsjonen må avgjøres av domstolen, og departementet fant på denne bakgrunn ikke å kunne anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor mener fylkesmannen hadde en sterk oppfordring til å undersøke holdbarheten av underskriftene på samtykket nærmere, samt søkers reelle vilje til å adoptere bort barnet. På denne bakgrunn anbefales billighetserstatning på 50 000 kroner.

Justisdepartementet viser til at saken blant annet forutsetter vanskelige bevismessige vurderinger som synes lite egnet etter billighetserstatningsordningen. På denne bakgrunn opprettholdes tidligere vurdering. Billighetserstatningsutvalget viser til at det synes praktisk umulig nå etter nærmere 50 år å komme søkeren i møte, og opprettholder også sin tidligere konklusjon.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 115

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning fordi hun mener at hennes biologiske sønn ble ulovlig bortadoptert. Sønnen ble adoptert bort uten hennes samtykke, ved at hennes underskrifter er forfalsket på samtykkeerklæringene for adopsjonen.

Barne- og familiedepartementet viste til at departementet ikke hadde kompetanse til å vurdere hvorvidt NN ba om å få barnet adoptert bort, eller om underskriftene på erklæringene og øvrige dokumenter er falskt påført mot hennes vilje. Spørsmålet om gyldigheten av adopsjonen må avgjøres av domstolen. Departementet fant på denne bakgrunn ikke å kunne anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor mener fylkesmannen hadde en sterk oppfordring til å undersøke holdbarheten av underskriftene på samtykket nærmere, samt søkers reelle vilje til å adoptere bort barnet. På denne bakgrunn anbefales en billighetserstatning på 100 000 kroner.

Justisdepartementet viser til sin tidligere vurdering om at saken blant annet forutsetter vanskelige bevismessige vurderinger som synes lite egnet etter billighetserstatningsordningen. På denne bakgrunn opprettholdes tidligere vurdering. Også Billighetserstatningsutvalget opprettholder sin tidligere konklusjon.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 116

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av seksuelt misbruk i barndommen og tenårerne, samt på grunnlag av at det offentlige, herunder barnevernet og skolemyndighetene, ikke grep inn tross klare signaler fra søker om hjelp.

Statens helsetilsyn uttalte at helsevesenet ikke kan bebreides for ikke tidligere å ha avdekket at søker ble utsatt for seksuelle overgrep. Barne- og familiedepartementet uttalte at det ikke var grunnlag for å bebreide barnevernet idet barnevernet verken hadde, eller burde hatt, kjennskap til at søker ble seksuelt misbrukt. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at det ikke fant grunnlag for å hevde at skoleverket hadde misligholdt sitt ansvar. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet fant at det ikke var tilstrekkelig sannsynliggjort at søker i sin barndom hadde vært utsatt for seksuelle overgrep som har vært medvirkende til hennes psykiske plager.

Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til forberedende fagdepartementers vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker i hovedsak at hun under sykehusoppholdene ikke fikk undervisning eller hadde noen kontakt med skolen/læreren. Hun anfører også at hennes livshistorie er typisk for en person som har blitt seksuelt misbrukt.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor tiltrer Barne- og familiedepartementets vurdering i saken. Statens helsetilsyn, Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet og Justisdepartementet finner heller ikke grunnlag for å endre sine tidligere tilrådinger.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 117

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av påstand om omsorgssvikt og seksuelle overgrep mens hun var under barnevernets omsorg, mangelfull opplæring i folkeskolen samt feilplassering i spesialskole.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at den opplæring søker fikk må vurderes på bakgrunn av skoleordningen på 1940- og i begynnelsen av 50-tallet. Hvorvidt hun var utsatt for seksuelle overgrep på X skolehjem, er det vanskelig å ta stilling til ut fra de antydninger som var gitt i sykejournaler. Departementet fant etter dette ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor kunne ikke se at barneverntjenesten kjente til at søker eventuelt ble mishandlet, men la til grunn at hennes opplysninger om dette var riktige. Kontoret mente søker ikke hadde kommet særlig uheldig ut i forhold til andre barnehjemsbarn i samme periode, og anbefalte ikke billighetserstatning.

Justisdepartementet anmodet søker om en nærmere sakkyndig redegjørelse knyttet til seksuelle overgrep. Hun ønsket imidlertid ikke å uttale seg ytterligere om overgrepene. Departementet fant ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning for så vidt gjaldt påstand om seksuelle overgrep ut fra den foreliggende dokumentasjon.

I klagen vises det til at også en annen person skal være påført seksuelle overgrep fra agronom Z ved X skolehjem.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet har foretatt ytterligere undersøkelser, men departementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor viser til at barnevernet ikke hadde omsorgen for søker i den perioden hun var på spesialskole, og derfor ikke har grunnlag for å vurdere den siden av saken som gjelder seksuelle overgrep. Tidligere tilråding opprettholdes.

Også Justisdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 118

NN, født 1955, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang og seksuelle overgrep i ungdommen mens han var prostituert i X.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at både skolerådgivningen og den pedagogiske psykologiske tjenesten i X ble koblet inn, og sammen med skolene prøvde de å hjelpe søker. Etter dette er det vanskelig å anklage skolemyndighetene for så store forsømmelser at det skulle betinge billighetserstatning.

Justisdepartementet fant det sannsynliggjort at overgrep hadde funnet sted, og at det var årsakssammenheng mellom overgrepene og i hvert fall en del av de psykiske problemer som søker har. Det ble på denne bakgrunn anbefalt en billighetserstatning på 50 000 kroner.

Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til tidligere instansers vurdering, og billighetserstatning på 50 000 kroner ble tilkjent.

I klagen anfører søker at beløpet som ble tilkjent er for lite i forhold til de konsekvenser de seksuelle overgrepene har fått for ham. Han anfører også at årsaken til at han ble prostituert var at han ble gående lenge uten skoletilbud.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet og Justisdepartementet opprettholder sine tidligere vurderinger.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 119

NN, født 1945, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av psykiske lidelser som følge av politiets manglende oppfølging etter hans datters død. Hans datter døde i en togulykke på X stasjon 22. august 1995, men han ble ikke varslet om dødsfallet før 6. oktober samme år.

Justisdepartementet uttalte bl.a. at det må anses som en "systemfeil" når nabopolitidistrikter utfører parallelle undersøkelser uten at disse på et akseptabelt tidspunkt settes i sammenheng. Departementet anbefalte billighetserstatning med 50 000 kroner.

Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Justisdepartementets vurdering, og billighetserstatning ble tilkjent med 50 000 kroner.

Det klages over beløpets størrelse. Det vises til at forholdene rundt datterens død har vært en medvirkende årsak til at søker nå er uførepensjonist.

Justisdepartementet finner ikke at klagen inneholder opplysninger som tilsier en endret tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 120

NN, født 1939, søkte om billighetserstatning på grunnlag av skade påført etter fem års opphold ved X sykehus. Etter oppholdet ble han utskrevet som et psykisk "vrak" og en fysisk krøpling, avhengig av rullestol for resten av livet. Han fikk ikke noen behandling, men kun forvaring under tvang, og meget sterke medikamenter.

Statens helsetilsyn uttalte at søker hadde tegn på en alvorlig nevrotisk lidelse før han ble lagt inn på X sykehus. Under sykehusoppholdet viste han et blandet psykotisk sykdomsbilde og etter hvert tegn på en alvorlig muskelsykdom. Fysioterapi kunne ha bedret hans sykdom, men det var ikke enkelt å gi ham slik behandling på grunn av hans manglende samarbeidsvilje og uberegnelige adferd. Helsetilsynet fant ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning.

Justisdepartementet viste til at Stortinget ved behandlingen av Innst. S. nr. 297 (1981-1982) innvilget billighetserstatning til i alt 95 personer som ble vurdert å være urettmessig innlagt eller tilbakeholdt på X sykehus. Det ble vurdert om behandlingen av søkeren ble ansett som særlig mangelfull eller om det var spørsmål om uvanlig og særlig omfattende tvangsmiddelbruk. Justisdepartementet ba Statens helsetilsyn om å presisere sin uttalelse i henhold til dette.

Statens helsetilsyn uttalte bl.a. at det kunne reises spørsmål om hvorvidt søkeren burde vært undergitt en noe mer pågående og langvarig antipsykotisk medikasjon, men fant ikke grunnlag for å endre sin tidligere anbefaling.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker at Helsetilsynets anbefaling ikke er basert på nærmere undersøkelse av søker eller kontakt med hans pårørende. Det vises videre til at mye feilbehandling og overgrep tidligere er avdekket mht. X sykehus, og særlig i det tidsrommet søker oppholdt seg der.

Helsetilsynet uttaler at verken legeerklæringene som fulgte med klagen eller øvrig dokumentasjon tilsier en endret tilråding i saken.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 121

NN, født 1940, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av feilbehandling på offentlig sykehus under

fødsel, og samarbeidsproblemer med PP-tjenesten under datterens skolegang. Datteren ble født funksjonshemmet.

Statens helsetilsyn viste til at søker hadde hatt et uheldig møte med helsevesenet, og anbefalte billighetserstatning med 100 000 kroner. Justisdepartementet ba Helsetilsynet vurdere hvorvidt søkers datter også burde tilkjennes billighetserstatning. Helsetilsynet anbefalte da at erstatningsbeløpet ble delt med 25 000 kroner til moren og 75 000 kroner til datteren. Søkers advokat presiserte at det var datteren som søkte, og at moren ville søke erstatning senere. Billighetserstatningsutvalget innvilget billighetserstatning til datteren med 100 000 kroner.

Til søknaden fra moren uttalte Helsetilsynet at det etter alminnelig erstatningsrett ikke gis erstatning for "ulempen" ved å få funksjonshemmede barn, og tilsynet anbefalte derfor ikke billighetserstatning til moren. Justisdepartementet sluttet seg til dette, og viste for øvrig til at samarbeidsproblemer med PP-tjenesten heller ikke tilsa erstatning. Billighetserstatningsutvalget tilkjente ikke billighetserstatning til moren.

I klagen presiseres det at det ble søkt om billighetserstatning for de problemer søker har hatt med PP-tjenesten gjennom datterens oppvekst. Det anføres videre at hvis Helsetilsynet ikke hadde anbefalt å omgjøre søknaden, så ville moren etter all sannsynlighet blitt tildelt egen erstatning.

Statens helsetilsyn opprettholder sin tidligere tilråding.

Klagen er også forelagt Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet som ikke finner grunnlag for å ta klagen til følge.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 122

NN, født 1924, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av følgetilstand etter strålebehandling for brystkreft.

Statens helsetilsyn viste til at søker har fått funksjonssvikt av høyre arm. Behandlingen søker fikk var i samsvar med det vanlige på den tid, og ettervirkningen forekom såpass hyppig at den må oppfattes som påregnelig. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen pekes det på de problemene funksjonssvikten i høyre arm har medført.

Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 123

NN, født 1929 har søkt om billighetserstatning på grunnlag av at en lungeoperasjon ble foretatt på sviktende grunnlag og at den medførte en hjerteoperasjon som også var unødvendig.

Statens helsetilsyn viste til at søkers lungetuberkulose ble behandlet i samsvar med den tids retningslinjer, og anbefalte ikke billighetserstatning.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at behandlingen av lungetuberkulosen ikke var vellykket, og at det var muligheter for annen behandling. Det anføres også at det forelå feildiagnose i forbindelse med hjerteoperasjonen og at operasjonen var unødvendig.

Statens helsetilsyn fastholder at lungetuberkulosen ble behandlet etter den tids retningslinjer og har ikke funnet grunnlag for å endre sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 124

NN, født 1967, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av følgetilstand etter forsinket diagnose av hjernehinnebetennelse.

Statens helsetilsyn la til grunn at primærlege av slo oppfordring om å se til en medtatt og høyfebril 15 åring, og anbefalte en billighetserstatning på 100 000 kroner.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og det ble innvilget billighetserstatning med 100 000 kroner.

I klagen vises det til at søkers senskader som følge av for sen sykehusinnleggelse er av en så omfattende karakter at beløpet burde være høyere.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger som gir grunnlag til å forandre tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 125

NN, født 1956, har søkt om billighetserstatning for skader som følge av seksuelle overgrep. Hun skal hovedsakelig ha blitt misbrukt av sine to eldre brødre, men også av andre.

Justisdepartementet fant ikke påstandene om seksuelle overgrep tilstrekkelig sannsynliggjort, og anbefalte ikke erstatning. Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og erstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det bl.a. til at søkeren har omtalt overgrepene på en detaljrik måte, noe som taler for at overgrepene har skjedd. Det er også lagt frem ytterligere dokumentasjon i form av et støttebrev fra søkers søster.

Justisdepartementet opprettholder sin tidligere konklusjon.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 126

NN, født 1947, har søkt om billighetserstatning på grunn av psykiske skader hun skal ha blitt påført som følge av seksuelt overgrep. Søkeren skal ha blitt vold-

tatt av stefaren da hun var ca. 14 år, og hun skal ha blitt gravid og måtte ta abort som følge av overgrepene.

Justisdepartementet var i tvil om det kunne regnes som tilstrekkelig sannsynliggjort at søkeren hadde blitt utsatt for slike seksuelle overgrep. Psykolog X redegjorde i en vurdering for søkerens lidelser i voksen alder, men departementet fant at erklæringen vanskelig alene kunne sannsynliggjøre at det hadde skjedd et overgrep. Under tvil fant departementet ikke grunnlag for å tilrår billighetserstatning. Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og erstatning ble ikke tilkjent.

I klageomgangen legger søkeren frem en ny psykologerklæring. Det er psykologens vurdering at søkeren opplevde et sterkt traumatisk seksuelt overgrep da hun var omlag 13 år, og at dette har ført til omfattende og invalidiserende psykiske problemer hos henne.

Justisdepartementet holder fast ved sin tidligere anbefaling.

Komiteen mener de opplysninger som fremkommer i saken gir grunnlag for å anbefale billighetserstatning, og anbefaler at erstatningen settes til 60 000 kroner.

Sak nr. 127

NN, født 1941, har søkt om billighetserstatning fordi han har fått mangelfull skolegang. Ifølge søknaden hadde han bare 46 skoledager i første klasse og omkring ett år med noe undervisning ved internatskole.

Utdannings- og forskningsdepartementet la til grunn at opplæringen søkeren fikk må vurderes på bakgrunn av skoleordningen på starten av 50-tallet. Etter ønske fra Billighetserstatningsutvalget ble det innhentet erklæring fra psykologer som intervjuet og testet søker. De sakkyndige kom til at han har små forutsetninger for å lære, noe som trolig skyldes hjerneskade. Departementet anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet sluttet seg til dette, og Billighetserstatningsutvalget tilkjente ikke erstatning.

I klagen skriver søkeren bl.a. at det ikke er strid om at han ikke fikk den hjelp han burde ha hatt, og at han ble en kasteball mellom forskjellige skoler og hjem. Han ber om at Stortinget ser på saken med nye øyne selv om forholdene i 50-årene var forskjellige fra i dag.

Utdannings- og forskningsdepartementet mener at søkeren hadde krav på spesialundervisning dersom han kunne gjøre seg nytte av undervisningen. Dokumentasjonen fra X spesialskole viser bare at han ikke passet inn der, og det er uklart om det er dette eller manglende evner som er årsak til at han ikke kom inn på spesialskolen. Departementet opprettholder sin tidligere anbefaling.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 128

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning fordi hun har fått mangelfull skolegang som følge av 2. verdenskrig.

Utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker hadde fått mer enn obligatorisk skole og anbefalte ikke erstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og erstatning ble ikke gitt.

I klagen opplyste søker at opplysningene som ble lagt til grunn om at hun gikk på skole i Sverige er feil. Videre hevdet hun at skoletilbudet hun hadde fått i Norge rett etter krigen var dårlig.

Utdannings- og forskningsdepartementet fant at søker har mistet det første året av folkeskoleopplæringen, men departementet peker på at søkeren har fått mer skolegang enn mange andre barn fra Finnmark fikk under krigen. Etter praksis gis ikke billighetserstatning for tapt skolegang under krigen og departementet opprettholder derfor sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 129

NN, født 1956, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av manglende støtte- og avlastningsapparat for søkerens mor, noe som har ført til at søkeren pga. pleieansvar ikke har kunnet ta utdanning og bedret mulighetene til å forsørge seg selv og familien.

Sosial- og helsedepartementet fant det nødvendig med uttalelse fra kommunen, men søkeren ønsket ikke å gi samtykke til det. Opplysningene i saken ga da ikke tilstrekkelig grunnlag for å vurdere om han har kommet særskilt uheldig ut, og departementet anbefalte ikke at søknaden ble innvilget.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og erstatning ble ikke tilkjent.

I klageomgangen gir søkeren samtykke til at det hentes inn uttalelse fra kommunen. Kommunen viser bl.a. til at moren har blitt tilbudt institusjonsplass slik at søkeren kunne gå på skole, men dette tilbudet ble avslått. Moren ble i etterkant innvilget hjemmehjelp og senere hjemmesykepleie. Søkeren har fått avslag på søknad om omsorgslønn. Kommunen mener de har gjort det de har kunnet for å hjelpe søkeren og hans mor.

Sosial- og helsedepartementet holder etter dette fast ved sin tidligere anbefaling.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 130

NN, født 1953, har søkt om billighetserstatning på grunn av at han gjennom en periode på 5-6 år ikke fikk gjennomført samvær med gutten sin. Det ble i 1988 inngått et rettsforlik der det går frem at han skulle ha samværsrett. Både moren til barnet og besteforeldrene skal ha motsatt seg samvær.

Barne- og familiedepartementet viste til at ut fra søkers opplysninger er både retten til samvær og retten til foreldreansvar krenket. Dette er likevel privatrettslige forhold som faller utenfor ordningen for billighetserstatning. Når det gjelder tvangsfullbyrdelse av sam-

vær, har ikke departementet kompetanse til å overprøve namsrettens avgjørelser. Påstanden om at han ikke skulle ha fått hjelp av det offentlige er ikke nærmere presiserte, og erstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og erstatning ble ikke innvilget.

I klagen vises det til tidligere påstander.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor opprettholder departementets tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

4. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

I

Klagen fra følgende tas til følge og innvilges billighetserstatning:

Sak nr. 110 NN kr 50 000
Sak nr. 126 NN kr 60 000

II

Klagen fra følgende tas ikke til følge:

Sak nr. 1 NN
Sak nr. 2 NN
Sak nr. 3 NN
Sak nr. 4 NN
Sak nr. 5 NN
Sak nr. 6 NN
Sak nr. 7 NN
Sak nr. 8 NN
Sak nr. 9 NN
Sak nr. 10 NN
Sak nr. 11 NN
Sak nr. 12 NN
Sak nr. 13 NN
Sak nr. 14 NN
Sak nr. 15 NN
Sak nr. 16 NN
Sak nr. 17 NN
Sak nr. 18 NN
Sak nr. 19 NN
Sak nr. 20 NN
Sak nr. 21 NN
Sak nr. 22 NN
Sak nr. 23 NN
Sak nr. 24 NN
Sak nr. 25 NN
Sak nr. 26 NN
Sak nr. 27 NN
Sak nr. 28 NN
Sak nr. 29 NN

Sak nr. 30 NN
Sak nr. 31 NN
Sak nr. 32 NN
Sak nr. 33 NN
Sak nr. 34 NN
Sak nr. 35 NN
Sak nr. 36 NN
Sak nr. 37 NN
Sak nr. 38 NN
Sak nr. 39 NN
Sak nr. 40 NN
Sak nr. 41 NN
Sak nr. 42 NN
Sak nr. 43 NN
Sak nr. 44 NN
Sak nr. 45 NN
Sak nr. 46 NN
Sak nr. 47 NN
Sak nr. 48 NN
Sak nr. 49 NN
Sak nr. 50 NN
Sak nr. 51 NN
Sak nr. 52 NN
Sak nr. 53 NN
Sak nr. 54 NN
Sak nr. 55 NN
Sak nr. 56 NN
Sak nr. 57 NN
Sak nr. 58 NN
Sak nr. 59 NN
Sak nr. 60 NN
Sak nr. 61 NN
Sak nr. 62 NN
Sak nr. 63 NN
Sak nr. 64 NN
Sak nr. 65 NN
Sak nr. 66 NN
Sak nr. 67 NN
Sak nr. 68 NN
Sak nr. 69 NN
Sak nr. 70 NN
Sak nr. 71 NN
Sak nr. 72 NN
Sak nr. 73 NN
Sak nr. 74 NN
Sak nr. 75 NN
Sak nr. 76 NN
Sak nr. 77 NN
Sak nr. 78 NN
Sak nr. 79 NN
Sak nr. 80 NN
Sak nr. 81 NN

Sak nr. 82 NN
Sak nr. 83 NN
Sak nr. 84 NN
Sak nr. 85 NN
Sak nr. 86 NN
Sak nr. 87 NN
Sak nr. 88 NN
Sak nr. 89 NN
Sak nr. 90 NN
Sak nr. 91 NN
Sak nr. 92 NN
Sak nr. 93 NN
Sak nr. 94 NN
Sak nr. 95 NN
Sak nr. 96 NN
Sak nr. 97 NN
Sak nr. 98 NN
Sak nr. 99 NN
Sak nr. 100 NN
Sak nr. 101 NN
Sak nr. 102 NN
Sak nr. 103 NN
Sak nr. 104 NN
Sak nr. 105 NN
Sak nr. 106 NN
Sak nr. 107 NN
Sak nr. 108 NN
Sak nr. 109 NN
Sak nr. 111 NN
Sak nr. 112 NN
Sak nr. 113 NN
Sak nr. 114 NN
Sak nr. 115 NN
Sak nr. 116 NN
Sak nr. 117 NN
Sak nr. 118 NN
Sak nr. 119 NN
Sak nr. 120 NN
Sak nr. 121 NN
Sak nr. 122 NN
Sak nr. 123 NN
Sak nr. 124 NN
Sak nr. 125 NN
Sak nr. 127 NN
Sak nr. 128 NN
Sak nr. 129 NN
Sak nr. 130 NN

III

Beløpene føres til utgift under kap. 2309 Tilfeldige utgifter post 1.

Oslo, i justiskomiteen, den 18. desember 2001

Trond Helleland
leder

Jan Arild Ellingsen
ordfører og sekretær